

ע"פ 4481/17 - מונתסר אמארה, מוחמד אמארה, רביע אמארה, כרם אמארה, יוסף אמארה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4481/17

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המערערים: 1. מונתסר אמארה
2. מוחמד אמארה
3. רביע אמארה
4. כרם אמארה
5. יוסף אמארה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 29.5.2017 בת"פ 48947-04-17 שניתנה על ידי כבוד השופט ג' אזולאי
תגובה מטעם המשיבה מיום 18.6.2017

בשם המערערים: עו"ד אלבר מני

בשם המשיבה: עו"ד ורד חלאוה

עמוד 1

לפני ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת (כבוד השופט ג' אזולאי) מיום 29.5.2017 שלא לפסול עצמו מלדון בת"פ 48947-04-17.

1. ביום 30.4.2017 הוגש לבית המשפט המחוזי בנצרת כתב אישום המייחס למערערים ביצוע עבירות שונות ובהן קשירת קשר לפשע וחטיפה לשם רצח או סחיטה. התיק נקבע לדיון בפני אותו המותב אשר דחה ביום 25.4.2017 ערר על ההחלטה לשחרר את המערער 5 ממעצר במהלך הליכי החקירה. בשל כך הגישו המערערים בקשה לפסילת המותב, אשר נדחתה בהחלטת בית המשפט מיום 29.5.2017. על החלטת בית המשפט לדחות את בקשת הפסלות הוגש הערעור שלפני.

2. המערערים טענו שיש לפסול את המותב כיוון שנחשף לחומרי החקירה שבתיק במסגרת הדיון במעצרו של המערער 5. נטען שבין חומרים אלו היו ראיות בלתי קבילות וממצאים מהמרשם הפלילי. לכן, נטען כי ישנו חשש שהמותב לא יוכל לדון בעניינם של המערערים באובייקטיביות הדרושה. מנגד, טענה המשיבה שלא בכל מקרה בו שופט דן בהליכי מעצר יש לפסלו מלדון בתיק העיקרי. במקרה דנן, נטען שאין בהחלטתו של המותב כדי ללמד על דעה שהתגבשה ביחס למי מהנאשמים בתיק. כמו כן, המשיבה טענה שמהחלטת המותב בבקשת הפסלות עולה שהחומרים אליהם נחשף לא הותירו עליו רושם ולא מקימים חשש למשוא פנים.

3. דין הערעור להידחות. אמנם, אין זה רצוי שהמותב הדן בבקשת מעצר ידון גם באישום לגופו (ע"פ 5456/01 קוסטובסקי נ' מדינת ישראל (22.7.2001) (להלן: עניין קוסטובסקי). אולם, הכלל הוא ש"מבחינה משפטית אין מניעה לכך, ששופט שדן קודם לכן בבקשה להוצאת פקודת מעצר לפני המשפט, ידון לאחר מכן בתיק העיקרי" (ע"פ 3567/00 נתן נ' מדינת ישראל, פס' 11(3.7.2000)). הלכה זו תקפה גם בענייננו ולכן יש לבחון האם בנסיבות העניין "קיים חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליך המשפטי מצד השופט היושב בדיון" (ראו: עניין קוסטובסקי; סעיף 77 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984). במקרה דנן, המערערים לא ביססו את חששם מפני משוא פנים בהליך זה. החלטתו של המותב לאשר את שחרורו של המערער 5 נגעה רק למערער אחד מבין החמישה ואין בה כדי להעיד על כל עמדה שלילית כלפי המערערים.

4. בנוגע לטענות שהמותב נחשף לחומרים שעלולים היו לנעול את דעתו, גם טענות אלו אינן יכולות להתקבל. על פי ההלכה "עצם חשיפתו של שופט מקצועי לחומר ראיות בדבר עברו הפלילי של נאשם הנידון בפניו אינה פוסלת אותו, כשלעצמה, מליישב בדיון" (ע"פ 1934/17 פאלח נ' מדינת ישראל, פס' 6 (27.3.2017)). כמו כן, "כאשר בית המשפט נחשף לראייה בלתי קבילה, נקודת המוצא הינה, כי שופט מקצועי יוכל להפריד בין הראייה הקבילה לראייה שאינה קבילה, ואין בעצם קבלת מידע לא קביל כדי לפסול השופט" (ע"פ 10328/03 כהן נ' מדינת ישראל, פס' 5(17.12.2003)). במקרה דנן, המערערים לא הצביעו על יסוד להניח שחומרים מסוימים שאליהם נחשף המותב עשויים היו לנעול את דעתו בעניינם. יתרה מכך, כפי שטענה המשיבה, ניכר מהחלטתו של המותב בבקשת הפסלות שהדיון בערר והחומרים אליהם

נחשף במהלכו לא הותירו עליו כל רושם. בנסיבות אלו, לא מצאתי שנוצר חשש ממשי למשוא פנים מצידו של המותב (ראו: ע"פ 7566/15 שוויקי נ' מדינת ישראל, פס' 6 (19.11.2015)).

סוף דבר, הערעור נדחה.

ניתן היום, כ"ו בסיון התשע"ז (20.6.2017).

ה נ ש י א ה